

Abstrakt

Tato práce se věnuje polárním kvalitám dobra a zla u novoplatonského filozofa Plótína. Tyto protikladné principy se Plótínova metafyzika pokouší začlenit do monistického systému. První část se zabývá Plótínovou metafyzikou všeobecně. Ústředním pojmem je *Jedno*, prvotní princip a pramen vší skutečnosti, jež Plótínos chce obhájit jako *jediné skutečné dobro*. Dalším stěžejním pojmem u Plótína je *tolma*, vůle k oddělení, která je příčinou mnohosti a dává tak existenci jinému. Skrze *tolma* vznikají nové druhy skutečnosti a každý druh má svá úzce vymezená specifika. Plótínova hierarchická škála Jedno — intelekt — duše sestupuje až k nejnižšímu stupni skutečnosti, *látce*, která uzavírá celý kosmologický proces. Látku Plótínos označuje za *jediné skutečné zlo a původce všeho zla*. Tím je ovšem ohrožena jeho monistická koncepce. Druhá část této práce se proto věnuje látce. Nabízí se otázka, jak může z neskonale dobrého Jedna vzniknout jeho vlastní protiklad. Práce se proto zaměřuje především na problémy, které jsou s tímto dualismus evokujícím konceptem spojené a představuje různé, někdy velmi odlišné způsoby interpretace Plótínovy metafyziky.